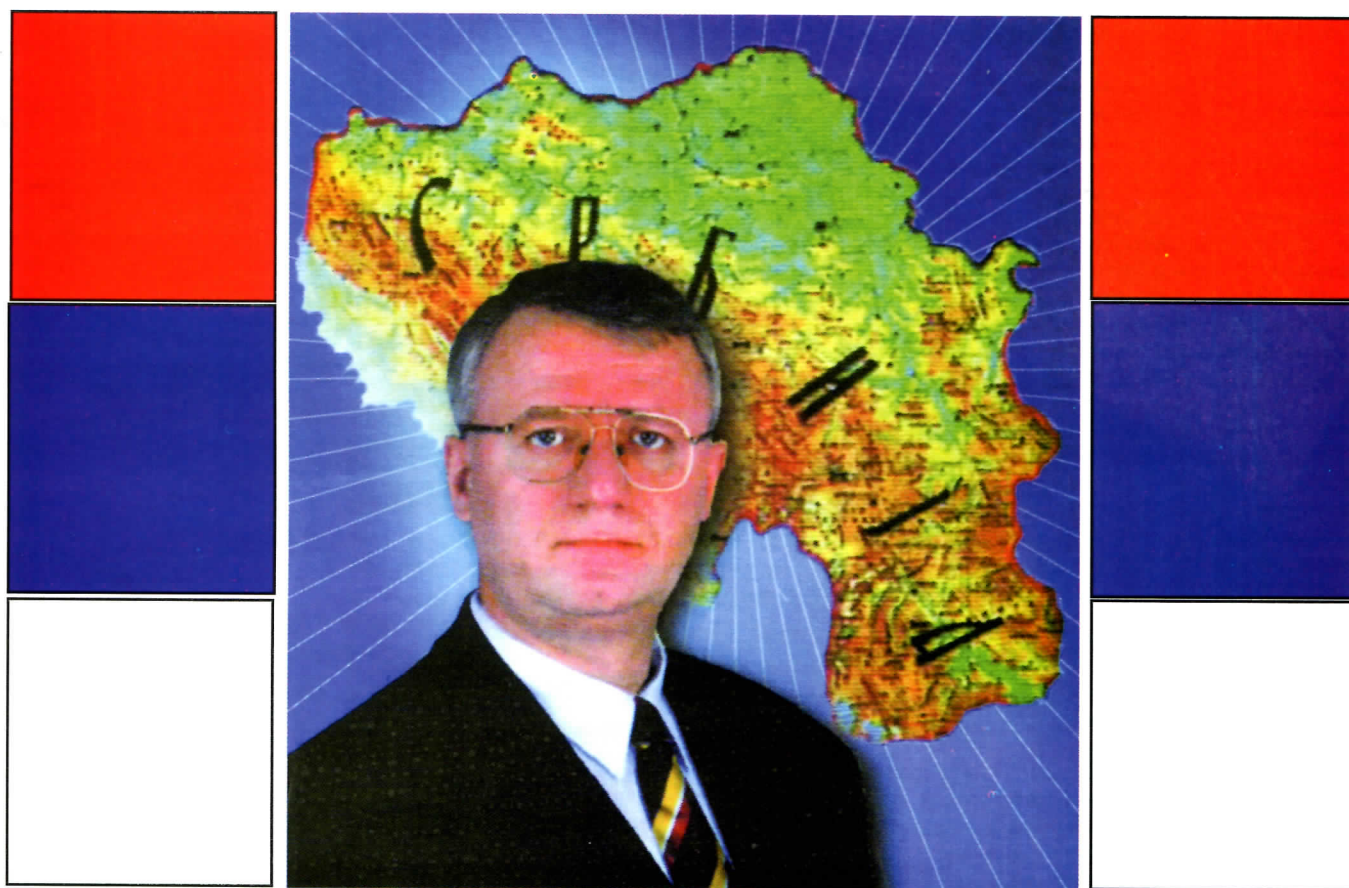

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ВОЖДОВАЦ, ФЕБРУАР 2006. ГОДИНЕ
ГОДИНА XVII, БРОЈ 2498

ВЕЛИКИ МИТИНГ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
У ПЕТАК, 24.02.2006. год. у 16 ч
НА ТРГУ РЕПУБЛИКЕ ПОВОДОМ
ТРОГОДИШЊИЦЕ ОДЛАСКА
ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА У ХАГ

ОПШТИНСКИ ОДБОР ВОЖДОВАЦ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА БРОЈНОСТ - СНАГА - ПОВЕРЕЊЕ

Српска Радикална Странка, као најјача странка у Србији, и у општини Вождовац представља изузетно моћну политичку организацију. Практично, све друге странке у општини су морале да уђу у какву-такву коалицију, не би ли СРС одстраниле од власти. Иако у опозицији, Српска Радикална Странка је стално у контакту с народом и покреће низ акција зарад побољшања услова живота грађана Вождовца. Тим поводом разговарали смо са Војиславом Милајићем, председником Општинског одбора.

- Господине Милајићу, шта нам можете рећи о раду Општинског одбора Вождовац?

- ОО Вождовац има 9.500 чланова.

Територијално је организован у 24 Месна одбора. Од свих странака на територији општине Вождовац, ми имамо најбољу кадровску структуру. Пре годину дана покренули смо акцију "Сигуран глас", којом је предвиђен обилазак свих симпатизера и гласача наше странке. Циљ ове акције је евидентирање свих грађана који су спремни да дају свој глас Српској Радикалној Странци и мотивисање грађана да изађу на будуће изборе у што већем броју. Лоша владавина је производ добрих људи који не излазе на изборе. Зато смо ми ту да омогућимо добрим људима да дају своје гласове СРС, што је једини сигуран пут ка победи и бољитку у нашој држави.

- Које активности вам предстоје у наредном периоду?

- 26. марта ове године, ОО Вождовац ће одржати своју редовну годишњу Скупштину, на којој ће бити изабрани нови чланови ОО. Годишњом Скупштином ће се заокружити једногодишњи рад ОО и утврдити план активности у 2006. години.

- Шта нам можете рећи о члановима Општин-

ског одбора?

- Чланови ОО Вождовац, који обављају бројне послове неопходне за организовање и спровођење успешних изборних кампања, изузетни су људи, који се боре за СРС и добробит свих нас. Свакодневно жртвују своје слободно време да би помогли СРС и ову земљу учинили бољим местом за живот. Мотивисани су заједничким уверењем да су правда,

пружање једнаких шанси свима и осећај солидарности, оно што представља најбоље карактеристике не само СРС, већ и нашег народа.

- Припремаће ли се за евентуалне изборе?

- СРС ће на следећим изборима изаћи самостално, као и увек, и показати да је најјача политичка организација у Србији. Специфичност следећих избора ће бити у томе, што ће на једној страни бити СРС а на другој сви остали. Ту ће СРС показати своју снагу и поверење које ужива у народу и до ногу ће потући тзв. демократски блок. Победа је потребна да би сачували државу Србију, омогућили економски просперитет, бољи живот за све нас и изборили се за много бољи међународни положј Србије, него што га има сад.

- Ближи се шегодишњица одласка др Војислава Шешеља у Хаг. Хоће ли СРС организоваћи неку манифестацију поводом тога?

- Др Војислав Шешел је српски јунак, патриота, већ сада историјска личност и човек који је сав свој живот посветио борби против неправде. Он нас је све увукао у политику и научио као да политички делујемо кад он није ту. Нажалост, хашки тамничари га држе у притвору већ три године, без праве оптужнице и доказа. Зато ћемо 24. фебруара ове године, на великом митингу Српске Радикалне Странке, показати своју приврженост и лојалност председнику СРС, др Војиславу Шешељу, са жељом да истраје у својој праведној борби против светских моћника.

Својим одласком у Хаг је показао спремност да се жртвује ради истине и одбране свих нас који смо генерално оптужени за грађански рат и злочине које нисмо починили.

Сви треба да се појавимо 24. фебруара на Тргу Републике и да дамо подршку изузетном човеку и патриоти. То од нас тражи савест.

Војислав Милајић, 49 година, председник ОО Вождовац, дипл. правник, ожењен, отац једног детета. У овом сазиву народни посланик у Скупштини РС, а иначе запослен у Градским органима управе као начелник службе за борачка и инвалидска питања. Шеф је одборничке групе СРС у СО Вождовац.

КАКВА НАМ ЈЕ ПРИВАТИЗАЦИЈА ПОТРЕБНА

Приватизацијом треба да се обезбеди задржавање постојећих, као и отварање нових радних места, повећање обима производње и јачање конкурентности српске привреде. Зашто је до сада све супротно од тога? Зашто се уз помоћ приватизације богате појединци и није их брига ни за огромну незапосленост радника ни за државу? Огромна штета нанета је српској држави превасходно спрегом политике и бизниса.

Фаза која претходи поступку приватизације и незаобилазни је фактор плачкања државне имовине, јесте смањивање капитала предузећа и процена вредности капитала. Кроз ову фазу приватизације долази до намерног смањивања вредности приватизационих субјеката, како би друштвени капитал у њима постао што је могуће јефтинији. Овај поступак, који даје простора невероватном богаћењу, над приватизованим предузећем одвијао се континуирано од момента стварања законских услова за приватизацију па до данас. Њиме се драстично смањују обавезе потенцијалних купаца према држави. Државни капитал садржан у приватизационим предузећима није апстрактна категорија, већ реална вредност коју су стварале генерације људи ове земље несебично градећи и изграђујући земљу, независно од владајуће политичке идеологије.

Несумњива је кривица државе у овом послу, а она се огледа у следећем: држава путем Агенције за приватизацију и Акцијског фонда располаже друштвеном својином и то истовремено и као титулар те својине. У том погледу Агенција за приватизацију има огромно дискреционо овлашћење у погледу одређивања метода процене вредности капитала субјеката приватизације. Тако се метод кориговане књиговодствене вредности примењује као правило и по исто тако другом правилу одступа од вредности која би се могла постићи на тржишту. Ко ово контролише?

Друга страна приче о процени вредности капитала тиче се процене коју врше поједине (привилеговане) консултантске фирме. Оне могу у договору са фаворизованим купцима извршити процену која одговара улагачима. Исто тако, у договору са улагачима, могу одлагати процену вредности како би нарасли дугови предузећа и самим тим снизили цену продаје. А ко ово контролише? Није законом прецизирана ингеренција државе у контроли рада консултантских фирми за процену капитала.

Оно што највише забрињава над самим поступком приватизације јесте спрега политике и бизниса као невидљивог канала моћи којим се остварује потенцијално велика спекулативна зарада. Реч је о евиденцији некретнина, као чврстим и сигурним инвестицијама које су процењеном вредношћу капитала битно потцењене.

Са друге стране, најомиленија реч новонасталих власника друштвених предузећа јесте стечај. Закон о стечају (који је саставни и неодојиви део приватизације) омогућава малверзације, јер не прецизира на основу којих се то критеријума одређују судска већа којима се поверава стечајни предмет.

Конкретно на примеру то изгледа овако. Фирма вреди 12.000.000 евра. Процена вредности њеног капитала, применом методе кориговане књиговодствене вредности, износи 2.000.000 евра или шест пута мање. На аукцији се појављују два, три или

чак само један купац који лицитирају цену око 500.000 евра. Да не помињемо случајеве тендерске приватизације (са само једним учесником на тендеру). Уговорене обавезе купац извршава у чак шест наредних година. При томе му на располагању остаје могућност кредита којим кредитира имовину коју купује, нагомилавајући тиме обавезе (дугове) приватизованог предузећа. Након тога продаје оно што заиста вреди, а то су некретнине и након распродаје истих проглашава стечај. Шта рећи? Заправо и не постоји увид у прекршаје када незаконито продају имовину или делове имовине предузећа које су приватизовали у роковима у којима то Закон о приватизацији не допушта.

Нису предвиђене законом никакве санкције за прекршиоце у процесу приватизације, пре свега неиспуњавање уговорених обавеза. Не утврђује се да ли је купац стваран или је фиктивно купио предузеће за и у корист трећег лица. У случају да се као купац појави међународна off shore компанија, ни надлежна министарства, ни Агенција за приватизацију немају увид у идентитет правог власника. Није предвиђено ни испитивање порекла новца којим се купују друштвена предузећа у поступку приватизације. Тачније речено, легализована је употреба нелегално стеченог новца за куповину друштвених фирми.

Са горе изнетим је и у вези да не постоји никакав увид у средства која купац полаже као гаранцију за узимање кредита код пословних банака, па се често пута догодило да су власници куповали предузећа кредитима за које су као гаранцију код банке подносили само предузеће које купују.

Да ли нам је неко на отворен и доступан начин икада пружио увид за шта се искоришћавају средства добијена поступцима приватизације? Да ли су она у функцији привредног развоја или у функцији тренутне попуне буџета у структури прихода? Због тога приватизацију прати огромна незапосленост, која је додатно увећана отпуштањима радника.

Оваква приватизација као најштетнију последицу по државу, гледано на дуги рок, ствара неконкурентност српске привреде. Како са неконкурентном привредом изаћи на тржиште ЕУ или на међународно тржиште?

Ово је у тесној вези са чињеницом да је Србија постала тржиште за стране улагаче и то по систему привилегија које се огледају у заштити страних инвестиција (без обзира да ли су оне стварно стране или иза њих стоји само номинални странац). Да ли се на овај начин Србија претвара у колонију са колонијалном привредом? Да ли ће радници у Србији постати гастарбајтери и то у својој властитој земљи? Гастарбајтери у западној Европи имају и те каква законом заштићена радничка права, а каква су права српских радника у досовском транзиционом времену и ко о њима уопште брине?

За све ове проблеме око приватизације СРС је упозоравала и опомињала поједине актере, али је у томе остала сама. Корупционашке афере се не разјашњавају. Истовремено је свима јако добро познато да ни један скандал везан за корупцију није никада био везан за Српску Радикалну Странку. СРС жели да изврши ревизију приватизације, у смислу утврђивања кривичних дела која су почињена и којима је нанета огромна штета држави и народу.

БУНАР БЕЗ ДНА

• За општинског менаџера 6.000.000 динара • За одржавање и коришћење возила 1.200.000 динара

На крају сваке године преостаје нам да сумирамо резултате рада Општинске власти и да, после детаљних анализа, погледамо једни другима у очи и кажемо шта је ваљало а шта није, као и да предвидимо шта ће се догађати у наредној години.

Понашајући се у складу са наведеним, одборничка група Српске Радикалне Странке је на последњој седници Општинског парламента указала владајућој коалицији (ДС, ДСС, Г17+, ПСС и СПС) на нера-

ционално трошење буџетских средстава.

Из приказа ребаланса буџета за 2005. годину може се уочити да је планирани буџет премашен за драматичних 35% (са 202 мил. на 273 милиона динара)! Иако је ребаланс приказан синтетички, без додатних образложења, јасно су уочљиви нереално високи рачуни за ПТТ услуге, електричну енергију, као и повећање трошкова општинских функционера. Да ли је могуће да Општина која има 200 запослених радника подели јубиларне награде у вредности од преко 2.000.000 динара?

Ако мислите да је то оно најгоре што су могли да ураде, варате се! Довољно је погледати предлог буџета за 2006. годину, па се уверити да њихова похлепа и безобразлук немају граница. Општинска власт, која осим рушења постојећих објеката није покренула, а камоли завршила ни један озбиљан пројекат, енормно је повећала плате својих запослених. Наиме, у 2005. години број запослених смањен је за 10% а издвајање из буџета за плате повећано је 20%. Невероватно је да накнаде за изабрана лица (председник Општине, заменик, начелник управе, менаџер и т.д.) буду повећане за 110%. Посебно изненађење представља увећање накнаде за менаџера Општине, господина Горана Марковића, од 50% (са 4.000.000 на 6.000.000 динара) иако није баш најјасније шта је дотични уопште радио. Из његовог извештаја о раду

закључује се да не само да није био чест гост у згради Општине Вождовац, већ и да је врло мало времена током 2005. године провео у Србији. Уместо да обезбеђује средства за реализацију пројеката, битних за квалитетан живот грађана, поменути господин се шетао по белом свету, похађајући семинаре и предавања чија се тематика не бави проблемима локалне самоуправе. Посебна је прича што господин Марковић, сем неколико година битисања по управним одборима, нема никаквог радног искуства, а тим пре пословних успеха.

Вождовачке новине су укинуте због смањења трошкова, а убрзо потом основан је билтен *Мој Вождовац*, чија је цена скоро два пута већа. Средства намењена за коришћење и одржавање возила увећана су за фантастичних 300% (са 400.000 на 1.200.000 динара), уз образложење да су возила годину дана старија и да троше више горива.

Оваквим понашањем, постојећа клика на власти вређа интелигенцију сваког грађанина. Да ли становници Вождовца заслужују такву власт?

Ми, српски радикали, сматрамо да да би житељи нашег Вождовца требало да имају часне и поштене људе на челу Општине, људе који ће своје личне интересе подредити интересима грађана.

Српска Радикална Странка у својим редовима има такве људе, добре домаћине, вредне градитеље, који својим радом могу учинити много да Вождовац просперира на понос и радост свих нас.

ПАМЕТ, ЗНАЊЕ И ПОШТЕЊЕ
МУДРОСТ, ХРАБРОСТ, ПОВЕЉЕЊЕ

СРПСКА
РАДИКАЛНА
СТРАНКА

Пишите др Војиславу Шешељу
Mr. Dr Vojislav Seselj
UN Detention
Pompstationsweg 32
NL-Scheveningen (The Hague)
Unt Post 87810
NL-2508 The Hague
Holand

Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ
Главни и одговорни уредник: Елена Божић Талијан
Уређује за ОО Вождовац: Слободан Шиндић
Адреса редакције: Трг победе 3, 11080 Земун
Издање приредио: Општински одбор Вождовац
Председник ОО Вождовац: Војислав Милајић
ул. Рада Кончара 1а Вождовац, Тел.: 444-82-55